

„A dicső, az égi szép”

Vörösmarty Csongor és Tündéjéről

Örökös útkeresők vagyunk. A „dicső, az égi szép” felkutatása, az élet értelmének keresése, a megfoghatatlan cél ősidők óta foglalkoztatja az emberiséget. Erősen ég bennünk a vágy egy nem körülírható kiteljesedés iránt. Ezt üldözzük, ez köt össze bennünket. Vajon létezik ez a földöntúli boldogság, vagy csak egy illúziót kergetünk?

Azt hisszük, hogy ez az „égi szép”, ami lényegében egy külső körülményt jelképez számunkra, megoldja minden problémánkat. Valakinek ez a szerelmet jelenti, valakinek eredményes karriert, míg más hatalomra vágyik. Vagy azt hisszük, hogy milliárdosként jobban csinálnánk a dolgokat. Várjuk, hogy jöjjön a megváltás, hogy valaki segítsen, hogy kihúzzon minket a boldogtalanság sötét tengeréből.

Egész életünkben arra várunk, hogy csodával határos módon minden nehézség köddé váljon, megszűnjön a keserűség, és csak létezzünk a szürke hétköznapokban. De ezzel csak bennragadunk egy örökké tartó körforgásban. Bosszankodunk, kesergünk, másokat okolunk a problémáinkért. Közben meg teljesen elfelejtünk élni és még a legnagyobb dolgoknak se tudunk örülni. Mert nekünk jobb kell, nekünk más kell, jöjjön már valaki, hol van már az „égi szép”, mikor jön el a boldogság?

Azt hisszük, hogy a kiteljesedés a végső cél, amit majd elérünk valamikor, és minden jó lesz. Ezzel csak előidézzük magunkban a belső feszültséget és belefulladás az önsajnálathoz. Nincsen tökéletes, nincsen földöntúli boldogság, nincsen olyan külső hatás, amely segítene nekünk. Mégis csak várakozunk. Pedig számtalanszor szembejön velünk a megoldás. „Szeresd magadat, és kinyílik előtted a világ. Segíts magadon, és Isten is megsegít.” A gondolkodásunk megváltoztatása a kulcs a boldogság ajtajához.

A világ összes pénze sem adhatja meg egy belül szegény, örökös pesszimista gazdagságát. A „másik felünk” sem adhatja meg azt, ami a mi dolgunk lenne. A legnagyobb siker önmagunk feltétlen szeretete. Az utunk önmagunk megismerésének útja. Mi felelünk a saját boldogságunkért, éppen ezért az „égi szép” mi magunk vagyunk. A többi pedig illúzió.

Dorkó Gréta Dorottya 10.A